

N° schrift in te Tongeren bij H. Collé, uitgever en eigenaar van dit blad.

De **POSTRIJDER** verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groota Markt, in Tongeren.

DE POSTRIJDER VAN DE PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal „ 3 „
Een blad afzonderlijk 10 centie „
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiem per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikelen, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BIJLAGE

Gaan ze vechten ?

Sedert de Europeesche Mogendheden alzo een beetje in alle werelden, behalve in Amerika, waar zij nogtelijks op hun manneke zouden komen, den neus gaan binnensteken in zich gaan bemoeien, terwijl zij verk genoeg hebben in hun eigen huishouden, bestaat er een geknibbel onder hen om te weten wie met de grootste brokken zal weglopen.

Over tijd was het Rusland, die roeping had van een brok van de 'na, maar Japan leerde hem andere manieren, en met eene erge ranseling kwam Rusland naar huis.

Frankrijk en Spanje zitten nu in farokko, en Duitschland voelt ook het water in den mond komen en een lekker taartestukje. Het kan wel in dat Frankrijk en Spanje zich dikken in Marokko, maar 't zou in verdeling een stuk taart willen van 'fransch Congo.

Van daar een geknibbel zonder inde tusschen Frankrijk en Duitschland, die sedert 1870 a niet al te goede vrienden zijn, en van daar te zaag in de drukpers over eenen oorlog tusschen beide landen en van daar ook al zekere voorzorgen genomen door onze oorlogsmannen, om alle geval gereed te zijn kat en ond buiten onze grenzen te houden.

En we horden geen woord van de vredeslichters, van de scheidscheffers die ons een ewigen vrede loofden en de afschaffing van den oorlog, terwijl men overal nieuwe oorlogschepen deed bouwen, nieuwe anons fabriceerde, nieuwe moordopstellen broefde en zelfs op zoek ging om te weten welke vernieling in moorddij men zou kunnen verichten bij middel van... vliegmaaschinen ?

Glukkig dat de gebeurtenissen leze week in 't goede gekeerd zijn in Frankrijk en Duitschland tot akkoord zullen geraken, want God weet wat al ellende en rampen ons te wachten stonden, als met den duren tijd ook nog oorlog kwam.

Deugden van het fruit.

Het is algemeen bekend, dat het fruit een weldoende werking uitoefent op het lichaam, hoewel buitnporig genot van zekere fruitsoorten 't levens nadeel kan zijn.

Wat de verschillende fruitsoorten betreft, bijzonder aangewezen voor den mensch, zou komt de uitheemseke citroen aan het hoofd.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

Het citroensap zuivert het bloed in bijzonder de slijmvliezen des lichaams. Het is ook een middel tot de zuivering van het bloed.

gifsstoffen, die er zich in bevinden.

Vrijen en dadels, hoewel zij droog 't drogen een gedeelte hunner kracht verliezen, zijn uitstekende voedingsmiddelen. Versch genoten zijn zij zeer gezond, doch droog verstoppen zij licht nier- en leverkanalen.

Ook het sap der oranje-appelen doorringt de slijmvliezen, doch beïnvloed ze meer.

Wat de peer aangaat, deze is zeer voedzaam en houdt veel kalkstof in voor het gebeente. Zij wordt hoofdzakelijk door speeksel opgelost en door de nieren afgezonderd. Daarom verwerkt zij meer water dan enig ander fruit, maar belaaft, slecht geknauwt, maag en darm, en verstoppt niet all en deze, maar in geval van zwakke nieren, ook de waterwegen.

Pruimen zijn zeer voedzaam. Perzikken en abrikozten werken hoofdzakelijk op de maagwanden, waken de longen op en begunstigen de galafzonding in den lever. Vooral bezit de schil eene groote waarde, wat eveneens het geval is bij andere fruitsoorten.

Druiven zuiveren het bloed, de longen, den lever en 't onderlichaam. De schillen bevatten een zenuwversterkende stof en worden in de maag uitgelooft. Aardbeien zijn rijk aan fosfor en daardoor een uitstekende kost voor de zenuwen. Wanneer men er veel eet, hitsten zij het bloed op toorts. Zoo heeft men de netelkoorts door het eten van aardbeien.

Wat de tomaat, de paradijs of liefdeappel aangaat, deze staat tusschen het fruit en de groente. Zij werkt bijzonder op nieren en milt, en zuivert bloed en zenuwen. Zij dauwvorn, uitlogt en allelei ander bloedvergift, overtreft zij welk fruitsoort. Noten vullen de spieren aan, vooral kokosolie en kokosmelk, wanneer beide rijk zijn, wat soms het geval niet is, daar rijpe vruchten uit de heele landen, waar deze vrucht groeit, zelden worden verzonden.

Amandelen en walnoten bevatten blauwzuur in hunne schil, wat tot gevoel heeft dat de laatste zo gemakkelijk de stembanden aantasten en schorheid verwekken. Hazelnoten zijn de beste en fijnste, waarna de beukenootjes volgen.

Nu komen wij tot de edelste onder de fruitsoorten: de appel. Wie liet er reeds niet met welgevallen in ons schoone Vlaanderen de oogen rusten op een der vier boomgaarden achter deze of gene rijke boerenhof. steden ? Krom en knoestig staan daar die ruige schors amuosi, die breedgekrunde appelaars met hun verworpenen takken webbe, onderstelp met balken, terwijl zware fruitschermen neerhangen. Een weelderig laterfel wanneer bij vreedigen zomervand, als de schemering de zonnereuren bluscht, het westen vol oranje en rood peeren, en die kleurenwilde door het takwerk heenspeert tot op hoekige schelven van de in de koelte nog grazende koeien en ossen ?

Geen fruit dat als de appel zo veel ijzer inhoudt en daarom bijzonder is aan te bevelen voor bleekzuchtige bloedarme menschen ; geen

zoo rijk aan zuurstof, door de vrucht aan het bloed afgegaan en waardoor, bij kortademigheid, de werking der longen wordt vermakkelijkt. Bovendien is de appel goed voor milt en hersenen, en dient dus te worden aanbevolen bij zenuwziekten, evenals zijnde een slaapbrengend middel.

BUITENLAND

Duitschland

HANDEL IN KINDEREN — Meijster Arendt, ex-helpt van de politie te Stuttgart, bewerft nu een grooten handel in kinderen te hebben ontdekt, die vercocht worden ten prijze van 400 tot 12,000 fr. en dan naar den vreemde, vooral naar Parijs worden gebracht, waar zij naar de gevegen kinderen gaan.

De overheid van Berlijn verklaart niets te weten van deze lijk-ovaarschijfjshjen handel, en er ook niets van te weten. Men zal nu Meij. Arendt dwingen het bewijs te leveren van hare beweringen.

— DRAMA OF EEN KOERSPLEIN — Een telegram uit Hamburg meldt: Verscheidene sportmen zaten in de drinkzaal op 't koersplein van Bahrenfeld, toen de brigadier Meinke, vergezeld van zijn poliehoofd, binnenkwam. De hoofd in acte had den aanwezigen hostie en door zijn onopzettend gebel was het spreken en omroeping gestopt geworden. De heer Clausius, een te Hamburg zeer bekende paardrijder, die d d ienaanszietende enkele opmerkingen aarden brigadier Meinke en eischte dat deze zijn hoofd buiten zenden zou.

Meinke schoot in granschip, haalde zijn revolver te voorschijn en plaaste den loop dreigend op de borst van Clausius. Hier knaabe een schot. Clausius stortte neer — een kogel had hem het lichaam doorboord. Zijn toestand is ernstig.

— TOEN Meinke de gevegen van het ongeluk zag, schoot hij zich door het hoofd. De dood was ogenblikkelijk.

— INTLOFFING IN EEN POSTKANTOOR — In een postkantoor te Berlijn ontloopte een pik in 't zoogenoemde -kankruiken -, die gebruikt worden voor postdoeljes voor wiefrijders. De ontlooffing richtte groote schade aan ; een postbeambte werd vijf ernstig gewond. De afzender had de projectielen, in plaats van ze naar de voorschuitten in te pakken, in s in een pak gedaan en dit ontloopte bij de behouding. Tegen den afzender is eene aanklacht ingediend, wegens mis han d e l i n g en brandschieting door onvoorzichtigheid.

— EENE VROUW DOODGEREKT — De Duitsehers brengen alomtsdits op hun kedu gedrag, en op de uitstekende wijze waarop zij zelf bij alle gelegenheden de orde kunnen handhaven. Een voorbeeld, dat het daar gaat, of erg er sous, dan elders, vinden wij in de Duitseke bladen. Te Trigal werd gisteren avond d de tram naar Berlijn zooling bestormd, dat een 51-jarige vrouw tusschen den t i wagen en de deilcher haar opringende meest wettigaste getraakte, en ten slotte tusschen de wagens viel zij werd zóó erg gekwist, dat zij s erveel naar de Woning van een dien tijd wondende geneesheer werd gebracht. Binnen enkele minuten was zij aan de gevegen overleden.

— DE KOUDE IN HET GEBERGTE — Sinds 48 u. dusdale de thermometer in 't geberte met 30 graden. Er viel overvloedige sneeuw, tot zelfs laag in de dalen. Aan den Brenner betrugt de sneeuwlaag gister een geweldig sneeuwvloed.

Frankrijk

KINDER EN-MARTELAARS — Het parket van 't Provincie I cel een onderzoek ingesteld ten laste van vrouw Leteur, geboren Mignot, 30 jaar oud, en van haar intouch Colard, een oud-bekeende van Meester Justicia, en

zulk voor mishandelingen op hunne drie kinderen, 5 jaar, 2 jaar en 2 maanden oud.

De arme schamp's werden in een erbarmlijken toestand naar het go-thuis overgebracht. Men denkt dat ze aan de gevegen der doornaste martelingen zullen hoerlijken.

Tekennende dat Collart trank kwam, en dan was hij in dronken toestand, sloeg hij de kinderen deertlijk af. De kleintjes waren ook ontbering letterlijk uitgenegeld. De onwaardige ouders zijn aangehouden.

— DE GOEDKOOP REPELJEK ! — Blijkens een statistiek van 't ministerie van financiën is in den tijd van tien jaren de Fransch begroeting van 3 milliard 500 miljoen franken gestegen tot 4 milliard 504 miljoen, wat een vermeerdering der uitgaven beduidt met een milliard of 100 miljoen per jaar. En dat in tijd van vollen vrede en nietgeeststaande een besparing van 24 miljoen, noerlijk geworden door de omzetting der 3.5 en 3 percents rente in 1902.

De uitgave voor marine en leger schijnen naast die voor de sociale wetgeving deze vermeerdering van de staatsuitgaven te hebben veroorzaakt. Ook de vroegere begroeting van eerebiedst, 40 miljoen, is in den afgeloof verwenen.

Toch is er wel iets op gewezen, dat de Engelsche Staat op den grondslag, van Lloyd George's begroeting voor een derde goedkoop financieele huishouding voert dan het protestantsche Frankrijk.

— KANON ONTLOFFT TE TOULON — Woensdag morgen, rond 10 ure, is op den kruiser -Gloire - een kanon ontloopt, op 't oogenblik dat men er het projectiel inbracht. Een kanonier is gedood en dertien man zijn gekwist. Verscheidene gekwisten zouden in levensgevaar verkeeren. De ontcheping der slachtoffers had korten tijd later plaats. Vijf van de gekwisten zijn nu reeds overleden, zoodat er thans zes doodden zijn.

Engeland

— GEBREK AAN VROUWEN — In Zuid-Australië is gebrek aan vrouwelijke dienstboden en de regering zal nu den overtocht voor meisjes uit Engeland betalen, indien deze meisjes zich verbinden na aankomst in Australië 4 pond sterling terug te betalen.

Rumenië

— ONTLOFFT — Twee ondtloffen van een in de haven Galatz aan erend inlijfsheschip zijn bij 't eyschieten van een torpedo, doorwat zij ontloopte, gedood.

Noorwegen

— DE MITTERLI — Lit Kristiana wordt gemeld, dat Wegens de onttiergen in 't leger, te Garderen zijn veroordeeld 2 soldaten tot 25 dagen en 14 tot 20 dagen opsluiting.

Voor de feilgen te oegestaan, werden 139 soldaten veroordeeld tot 24 dagen en 1 tot 10 dagen opsluiting.

Italië

— DE EYSA — De lava is minder snel in ginnen te vloeien, het gevecht blijft echter ureng ind de stad Pandolfo, ten Noord-Westen van den voerpostwoning Berg, met 12,000 inwoners, is door de lava algeleeden van de zee.

De stad Alcantara, s dert 1013 gespaard gebleven van uitbarstingen en welke de vruchtbaarste steek is van gansche Sicilië. 't Higt erg bevoorrij, evenals Castiglione met 15,000 ziele en Sicilicotta.

Te Salsomaggiore zijn 400 inwoners die weigeren de slag te verlaten, en de openbare gebouwen en het gevecht af te keeren.

De schade lot beiden toe aan de oliven, citroenen, amandelen en hazelnoten veroorzaakt wordt reeds om 200 miljoen frank geschat. Meer dan 12 miljoen frank schade werd veroorzaakt aan de wolleinen.

De laastorren heeft de vlakte bereikt en verwoest de eigendommen der rijkste bewoners van Sicilië.

De s. Alcantara welke met vernieling wordt bedreigd, werd tot nu toe aanzien als veilig.

Emmeline had dien nacht gesmeekt dat Dick haar opreis anders zou beaantwoorden, en hij had haar ook beloofd, zooder in het minst te wech hoe hij deze belofte zou kunnen nakomen. Hij zag dat de juf, tegen wat achterlijk opgevoerde te onaankeken, haakte het oer in, en keerde terug naar bed.

Op 't een boom, zocht met een lap zeel van de S. Alcantara, lagen in een zandkuil twee kleine schuilen ; twee kleine en twee groote, die met maankies, en allefien omgevoerd ronden. Deze voorwerpen lagen in Dick's been te pakken als hij te dragen in de juf. Hij nam alles mee, wat hij maar eensgezins dacht te kunnen gebruiken ; en toen hij het in de juf's handen had, ging hij het waterwaarde volken aan de brug, pluste een vruchte banaan en broodvruchten en scheppte die eveneens in. Ook het oversteek van het outdijp van gistera werd tusschen pommeren ingespeekt.

Het water had nu het oer-vlot gemaekt. Dick keerde naar de uit kerk op aanleiding te helen ; maar zij sloeg op, en zo va t, dat zij zelfs Dick's voet over de knie van de juf, in zijn hand had op de rol zwaak, slag van wat, greep de ruiten en richte den oog naar de luikerzide van de logeue. Hij beel oof bij den oever, maar toch kon hij niet nalaten eens en zijn hoofd te wenden naar het rif. En daar om een zeker paakste op het witte koraal, en een groot gevecht van vogels. Grote vogels steunen niet wel, en hun gevecht kwam over het water, terwijl zij al klapt en al op 't neet fladderden en schuilen te vechten om iets.

Dick wendde zijn hoofd af, tot dat eene kromme van den oever het tonnel daarginds verloor.

Zijn doel was het vinden van eene plant, waar zij eene meuwte niet zouden kunnen opstaan en wonen. Hij zocht een nieuw leuun, en natuurlijk zocht hij dit onder boom. Maar, hoe het ook vele plekken leken, waar zij voortbree, toch waren zij niet ges bikt om te wonen. Zij waren te vuchig, en er groeide te veel outdijp. Dick zocht een meer dicht en ruime — en een ceilings veld bij die.

Toen hij een ceilings kenne klap was bespree toeren, zag hij zich eens in een andere wereld. Voor hem lag een ceilings steentje met een water — zoo diepste uitend zoo zeer gevege

tegen alle gevegen, en de grond werd er aan de hogenle praver verkocht, en hare wubergen kwamen den rijksten togt.

Dagelijks kon men er op den bergrug nieuwe kraters bij ; men schat de vuurspuwende montden thans op 300.

De aarschokken blijven aanhouden, maar zijn niet belangrijk.

Men vrees nietemint dat de ramp de zwaerste worden zal welke Italië ooit getroffen heeft.

BINNENLAND.

LUIK — KERKWIJSTAL — Toen maandag morgen om 5 ure, de bediende der kerk van s. Jans, de deur der kerk opende, vond hij de deur der sakristij open en twee andere deuren, die naar de sakristij toegang gevegen, opengebroken. In allerhaast verwitde hij den heer pastoor en de beiden veldra officer, den heer Latour, die beiden veldra ter plaats waren. De dieven hadden in de sakristij alle meubels doorzocht, doch niets gevonden. Vandaar moesten zij naar het hoogaltaar getaan zijn. Zij braken 't taberkael open om aan een koffer te geraken, waarin de kostelijke voorwerpen van den eerdienst gesloten waren. Daar zij niet gelukten, poogden zij hetzelfde langs den anderen kant van het hoogaltaar, doch tevergeefs. Zij liebbden twee of drie blokken opengekomen en wat geld buit gemaakt. Een derde offerblok weerstond aan hunne pogingen. De dieven zijn beeegegaan langs de sakristij.

— In de rue du Commerce te Luik heeft eene grondinstoring plaats gehad, die eene diepte bereikte van meer dan 50 met. Het schijnt dat het welzijn van een oud mijnpuit, door de werking van de droogte, verzaakt was. Gelukkig heeft men geene andere ongelukken te betreuenen.

— VERVIEKERS — BRUTALE BEWISVOERING. — Een 15-jarige knaap, Victor G., legde de werking uit van een pistool, aan den 14-jarigen Jan T. Toen deze slecht te twifligen aan de krucht van het wapen, plaaste G., hem tegen den muur en schoot hem op 10 met. afstand een kogel in den arm. G., liep naar huis, nam eenig geld en is sedert niet meer gezien.

— BRUSSEL — Op het plein van Solbosch, ter plaats waar de afgebrade halls der louton-staats van Brussel gestaan hebben, heeft men diep in den grond verscheidene grafen in gesnoep ijer gevonden, die door eene Engelsche louton tenten gesteld waren en als verloren beschouwd werden. Niettegenstaande de dikke laag roest, die ze bedekte, zijn de beekens nog in zeer goeden taal. Zij zijn naar Londn 't erfgevegen. De werken, die den grond vijf maanden, vinden nogal luttelke door het vuur misvatote mediaten en juweelen.

— Een aantal burger van Brussel, waren sedert eenige tijde de slachtoffers van een -himmn - afluagelaar. Hij wist steeds zulke lieden uit te kliegen die zich bij het ijer hadden en kwamen bij wils makten met hun jogen z k k w en gevegenke luttel voochd had. Men taadt wat er van wils. De slimmerik is een gewezen geant, die reeds 36 keeren veroordeeld is.

— De politie is in gelukt de lieve juweelen op te spuren, die een koopman van Turijn in den nacht meekloofte naar de Stapheluiswijk, waar de vromelucht door twee handlangers werd uitplunderd. Een der medeplichtigen, die met haar woude, werden passan' meegenomen. De andere nachtover was reeds verleden week voor handlooperij door de politie ingespeekt.

— NIVEL — Te Villers-la-Ville zag een boerenkucht in het veld zijn werkegel ploetsing in de oer vercrakken. Hij sloeg er maatloos, maar kreeg slechts een onsmehangend antwoord van den dokter werd geroepen sa deze bevestigde eene kugelwonde. De kogel had de ingewanden gekwist, en de getroffen moest naar het gasthuis worden gebracht. Het parket van Nijvel deed een onderzoek.

— In de zeldige gemeente heeft eene voorbij

diepe van de lagune hier, — en daar omheen een opwaarts gloutend open had met boomgroepen, en enige mak gelijking van een Engelsch park. Het rif lag met een eene halve mijl hier vandaan, en men kreeg den indruk van aan eene geheel andere kust te zijn. In zekeren zin was dit 't ook. Want Dick had rum vier mijlen gevend, en hij bevond zich hier aan de tegenovergestelde zijde van het eiland. Hij rustte wat op zijn rimen en het het boogje drayen naed den wal. Toen de diegenen den oer sliet, ontwaakte Emmeline, richte zich op, en keek in het rond.

En zoo, in de nieuwe woning, kwam het nieuwe leven van de beide kinderen alleen op het eiland. Aan den zoom van de groene heuvelglooiing, tusschen twee machtige broodboomen, was 't nieuwe huis verzeen. Het was niet heel groot, maar het had een keukent, maar groot tegen den haren en de betuigen van twee jonger menschen in een klein taal van eenen zoner. Het was gebouwd van bamboe en greekt voor hen, maar een hopezoze wereld voor soover bet op hulp aankomt van de zijde der beschaving, want van de waning schepen, die in den loop der jaren het eiland naderden, kwamen juist aan de achterzijde — de zijdzijde namelijk — de allerminst voorbij.

Van tijd tot tijd ondernam Dick in de kol een uitstapje naar de oude woonplaats. Maar Emmeline wilde nooit met hem mee. Hij ging hoofdzakelijk om banneten te halen ; want op het gansche eiland was slechts deze eenige struk — namelijk bij het watervalletje in het woud, waar de oude groene dooskopen waren ontdekt en het noodlottige vaasje rum.

Over den schok, dien zij op het rif ontvengen had, was Emmeline nog altijd niet heen. Met Dick was het anders. Ook hem had de schrik toev bevoeng geaangeregen, maar metert tijd was het in hem afgeleid. n. Hij had sedert ook doede dieren genen, kadavers van groot vischen, die de zee aandreef. Hij was wijze geworden en was begonnen te begrijpen.

XI

Vijf jaren waren er heegegaan sedert de tragische gebeurtenis op 't rif. Vijf lange jaren had de branding gedonderd, en de meuwten hadden geriescht en gefladderd rondom de figur, waar enkele nabijheid de kinderen hadden verjaagd van de oude plaats aan den oever der lagune.

Naar de oude plaats waren zij nimmer teruggekeerd. Zij waren geheel aan de achterzijde van het eiland gebleven — eene schoone wereld voor hen, maar een hopezoze wereld voor soover bet op hulp aankomt van de zijde der beschaving, want van de waning schepen, die in den loop der jaren het eiland naderden, kwamen juist aan de achterzijde — de zijdzijde namelijk — de allerminst voorbij.

Van tijd tot tijd ondernam Dick in de kol een uitstapje naar de oude woonplaats. Maar Emmeline wilde nooit met hem mee. Hij ging hoofdzakelijk om banneten te halen ; want op het gansche eiland was slechts deze eenige struk — namelijk bij het watervalletje in het woud, waar de oude groene dooskopen waren ontdekt en het noodlottige vaasje rum.

Over den schok, dien zij op het rif ontvengen had, was Emmeline nog altijd niet heen. Met Dick was het anders. Ook hem had de schrik toev bevoeng geaangeregen, maar metert tijd was het in hem afgeleid. n. Hij had sedert ook doede dieren genen, kadavers van groot vischen, die de zee aandreef. Hij was wijze geworden en was begonnen te begrijpen.

XI

Vijf jaren waren er heegegaan sedert de tragische gebeurtenis op 't rif. Vijf lange jaren had de branding gedonderd, en de meuwten hadden geriescht en gefladderd rondom de figur, waar enkele nabijheid de kinderen hadden verjaagd van de oude plaats aan den oever der lagune.

Naar de oude plaats waren zij nimmer teruggekeerd. Zij waren geheel aan de achterzijde van het eiland gebleven — eene schoone wereld voor hen, maar een hopezoze wereld voor soover bet op hulp aankomt van de zijde der beschaving, want van de waning schepen, die in den loop der jaren het eiland naderden, kwamen juist aan de achterzijde — de zijdzijde namelijk — de allerminst voorbij.

Van tijd tot tijd ondernam Dick in de kol een uitstapje naar de oude woonplaats. Maar Emmeline wilde nooit met hem mee. Hij ging hoofdzakelijk om banneten te halen ; want op het gansche eiland was slechts deze eenige struk — namelijk bij het watervalletje in het woud, waar de oude groene dooskopen waren ontdekt en het noodlottige vaasje rum.

Over den schok, dien zij op het rif ontvengen had, was Emmeline nog altijd niet heen. Met Dick was het anders. Ook hem had de schrik toev bevoeng geaangeregen, maar metert tijd was het in hem afgeleid. n. Hij had sedert ook doede dieren genen, kadavers van groot vischen, die de zee aandreef. Hij was wijze geworden en was begonnen te begrijpen.

XI

Vijf jaren waren er heegegaan sedert de tragische gebeurtenis op 't rif. Vijf lange jaren had de branding gedonderd, en de meuwten hadden geriescht en gefladderd rondom de figur, waar enkele nabijheid de kinderen hadden verjaagd van de oude plaats aan den oever der lagune.

DE blauwe Lagune

12e vervolg

Dick reide voorzichtig om den slaper niet te wekken. Hij maakte het touw aan een koral-spits vast, die door de natuur tot dit gebruik schep in zijn bestemd ; daarna sprong hij op schep en trok de boot langs den koral, zoodat het rif en zijn koral niet uitstapten. Hij had geen ook Emmeline kon uitstapten. Hij had geen ook Emmeline kon uitstapten. Hij had geen ook Emmeline kon uitstapten.

De oogen waren wijd open en slarend. De mond hing open — en dit den mond k oop eene kleine krab, die op de kin schuifde en neer viel op het koral.

Emmeline gaf een gij — en nog een. Zij gevegen zij. Maar de knop bleef haar in zijn arm. Hij held naar tegen zich aan, te wyl hij staate naar de ijseke liguur daarvoor. Toen, wild van ontsteking, sloekte hij niet menje naar een boot. Zij spartelen en dijde, al slimpressteek, als iemand die verdrinkende is in yskoud water.

Dick's enige instinet was, te ontsappen, te vluchten, overalshing waartoe. Indien het rif verkeerps in vlammen hadde gestaan, dan zou de knoop niet heviger zijn hebben kunnen inspannen om zichzelf en zijn kamerade te redden. Een oogenblik later dreve, zij op het water, en Dick roete als razend naar den wal.

Hij wist niet wat er was gebeurd, en hij dacht er ook niet over. Hij zocht slechts van iets af ijseklis. 't wyl het kind aan zijne voeten, met het hoofd op den bootmilt met hulle oogen sprakeloos oparde naar den binnen hemel. Het sliet op het witte rand en het oploepende ty sloude haar zwaarte. Emmine was voort overgebleven. Zij lag bewusteloos.

Het denkbeeld van een geestelijk leven, dat voortduurt na den hiel melken dood, moed den mensch zijn ingeboren. Dien ganschen vreeselijken nacht lagen twee tien kernter byeengekropen in de kleine hut, sidderend van angst dat hun oude vriend eenschaps in den ingang zou verschijnen en naast hen zich zou neerleggen.

Zij spraken niet over hem. Er was hem iets aangedaan, iets vreeselijks was er gebeurd in de wereld dien zij zenden. Maar zij durfden niet er over spreken, noch elkaar er naar vragen.

Dick had Emmeline uit de boot naar de hut gedragen en haar daar neerg-legend. De avond was gekomen, en de nacht, en de duisternis, zonder dat zij al dien tijd een brok had gegrepen. Wat zegde hij 's dat zij niet lang hoest zou. Dat hij voor haar zou zorgen. Maar van het d'g, dat er geënd was, repte hij geen woord.

Dit had voor hen geen een genote, geen naam eigenlijks. Zij hadden eensklaps gestaan voor het gezicht van den rug.